

Αλλιώς έγιναν τα πράγματα, επιμένει άλλη εκδοχή. Ο Αίμονας δεν ήταν μνηστήρας της Αντιγόνης αλλά κρυφά ερωτευμένος μαζί της, γεγονός που ο πατέρας του αγνοούσε. Όταν η Αντιγόνη έθαψε τον Πολυνείκη, ο Κρέοντας τη συνέλαβε και την παρέδωσε στον γιο του να τη σκοτώσει. Αυτός την πήρε κι έφυγαν σε κοντινή τοποθεσία όπου έγιναν ζευγάρι. Από την ένωσή τους γεννήθηκε γιος, ο Μαίονας. Όταν μεγάλωσε, πήγε στην Θήβα και μετείχε σε αγώνες, στους οποίους διακρίθηκε. Την ώρα που παραλάμβανε το βραβείο του, ο Κρέοντας τον αναγνώρισε από ένα σημάδι που έφεραν όλοι οι απόγονοι των Σπαρτών. Ο Μαίονας καταδικάστηκε σε θάνατο. Την κρίσιμη στιγμή, μεσολάβησε ο Ηρακλής. Ο νεαρός σώθηκε. Η δεν σώθηκε. Ο Κρέοντας τον θανάτωσε. Όταν το έμαθαν οι γονείς του, ο Αίμονας και η Αντιγόνη, αυτοκτόνησαν.

Η εκδοχή αυτή συνάντησε πολλές ενστάσεις. Γενικά, ο Αίμονας θεωρήθηκε ότι ήταν το τελευταίο θύμα της Σφίγγας. Αυτό σημαίνει ότι είχε πεθάνει πριν να εμφανιστεί στην Θήβα ο Οιδίποδας, πατέρας της Αντιγόνης από την Ιοκάστη. Και ο γιος του Αίμονα και της Αντιγόνης, ο Μαίονας, ήταν ο μόνος που σώθηκε, στην ενέδρα που έστησαν οι πενήντα Θηβαίοι στον Τυδέα. Κι αυτός που, ευγνωμονώντας, έθαψε αργότερα τον Τυδέα. Και δεν μπορεί να σκοτώθηκε από τον Κρέοντα, αφού θεωρείται ότι έφυγε από την Βοιωτία και πήγε στην Μ. Ασία, όπου έγινε επώνυμος της περιοχής Μαιονία, που αργότερα την είπαν Λυδία. Όλα αυτά μπορούν να σταθούν μόνο αν υποθέσουμε ότι η περίπτωση της Αντιγόνης και του Αίμονα αντιστοιχεί σε εκείνη της Ισμήνης και του Τυδέα: Πρόκειται για διαφορετική ιστορία που, με τον καιρό, ενώθηκε με εκείνη του Οιδίποδα και των γιων του. Η υπόθεση αυτή ενισχύεται και από το ότι δεν έχουν βρεθεί καλλιτεχνικές παραστάσεις της Αντιγόνης προγενέστερες του 441 π.Χ., χρονιάς που διδάχτηκε η ομώνυμη τραγωδία.

Υπάρχει όμως και άλλη εκδοχή για το πώς έγιναν τα πράγματα. Την διαταγή να μη ταφεί ο Πολυνείκης την έδωσε ο γιος του Ετεοκλή, ο Λαοδάμας, στον οποίο ο Κρέοντας παρέδωσε την εξουσία μετά τον θάνατο του πατέρα του. Όταν η Αντιγόνη και η Ισμήνη έθαψαν τον Πολυνείκη, τις καταδίωξε. Οι δυο αδελφές κατέφυγαν στον ναό της Ήρας, στις Πλαταιές. Ο Λαοδάμας έκτισε τις εισόδους του ναού, τον οποίο στη συνέχεια πυρπόλησε με αποτέλεσμα οι δυο αδελφές να καούν ζωντανές.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Δεκεμβρίου 2021)

